

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Η σωτηρία δεν είναι ατομική υπόθεση, αλλά γεγονός κοινοτικό»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Βόλου λειτούργησε σήμερα ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, με αφορμή το ετήσιο μνημόσυνο των Κερασίας Αλιμαντήρη και Κωνσταντίνου Παπακωνσταντίνου, οι οποίοι έχασαν τη ζωή τους στο τραγικό δυστύχημα στον δρόμο Βόλου - Νεοχωρίου, κοντά στο Μαλάκι, παρουσία πλήθους κόσμου.

Στο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο Ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας τονίζοντας ότι: «Η Εκκλησία μας προβάλλει σήμερα ένα ακόμη θαύμα του Κυρίου, το οποίο είναι ξεχωριστό. Συνήθως ο Χριστός θεραπεύει τους ανθρώπους στηριζόμενος στην πίστη τους· αυτή τη φορά όμως βλέπουμε να ενεργεί το θαύμα εξαιτίας της πίστης κάποιων άλλων. Τέσσερις φίλοι, γεμάτοι αγάπη για τον

συνάνθρωπό τους, θέλησαν οπωσδήποτε να τον φέρουν κοντά στον Χριστό, γιατί γνώριζαν ότι ο Κύριος θεραπεύει τους ανθρώπους. Δεν ήταν όμως εύκολο. Το πλήθος είχε κατακλύσει το σπίτι όπου ο Χριστός μιλούσε και κανείς δεν άνοιγε δρόμο για να περάσει ο παράλυτος. Ίσως πολλοί να θεωρούσαν ότι δεν υπάρχει ελπίδα για έναν άνθρωπο σε τέτοια κατάσταση. Δυστυχώς, πολλές φορές όταν δεν έχουμε εμείς το πρόβλημα, δυσκολευόμαστε να καταλάβουμε το πρόβλημα του άλλου». Σε αυτό το σημείο ο Σεβασμιώτατος έκανε ιδιαίτερη αναφορά στους ανθρώπους με αναπηρία, επισημαίνοντας ότι «ακόμη και σήμερα είμαστε πίσω σε αυτό που ονομάζεται προσβασιμότητα. Δεν έχουμε πείσει τους εαυτούς μας ότι ο άνθρωπος με κινητικά προβλήματα πρέπει να έχει πρόσβαση παντού. Συχνά βλέπουμε πεζοδρόμια κατειλημμένα και χώρους που δεν επιτρέπουν σε αυτούς τους ανθρώπους να κινηθούν με αξιοπρέπεια. Έχουμε όλοι ευθύνη να καλλιεργήσουμε μια παιδεία που θα μας κάνει να νιώθουμε ότι κάθε άνθρωπος πρέπει να έχει τις ίδιες ευκαιρίες», συνεχίζοντας λέγοντας ότι η αγάπη αυτών των ανθρώπων δεν σταμάτησε μπροστά στις δυσκολίες. «Η αγάπη εφευρίσκει τρόπους και είναι ικανή για όλα. Έτσι ανέβηκαν στη στέγη, άνοιξαν ένα σημείο και κατέβασαν τον παραλυτικό μπροστά στα πόδια του Χριστού. Και ο Κύριος, βλέποντας την πίστη τους, συγχώρησε πρώτα τις αμαρτίες του ανθρώπου και στη συνέχεια τον θεράπευσε, γιατί ο άνθρωπος είναι ψυχοσωματική οντότητα και η αληθινή θεραπεία αρχίζει από την ψυχή. Αυτή είναι η δύναμη της αγάπης που καλούμαστε να ζήσουμε μέσα στην Εκκλησία. Η σωτηρία δεν είναι ατομική υπόθεση, αλλά γεγονός κοινοτικό. Μέσα στην εκκλησιαστική κοινότητα μαθαίνουμε να αγαπάμε και να δεχόμαστε αγάπη, να μοιραζόμαστε τον πόνο αλλά και τη χαρά. Και ιδιαίτερα στη σύγχρονη εποχή, η Εκκλησία καλείται να διαφυλάξει το πρόσωπο του ανθρώπου, την ανθρωπιά και την αγάπη που μας δίδαξε ο Χριστός».

Ολοκληρώνοντας ο Σεβ. Ποιμενάρχης επισήμανε ότι : «Σε μια εποχή που συχνά μιλά για έναν άνθρωπο χωρίς συναίσθημα και χωρίς βαθύτερη σχέση με τον άλλον, η Εκκλησία καλείται να διαφυλάξει το δώρο της αληθινής ανθρωπιάς. Μέσα στην Εκκλησία συναντούμε πρόσωπα, μαθαίνουμε να αγαπάμε και να αγαπιόμαστε, να μοιραζόμαστε τον πόνο αλλά και τη χαρά. Εδώ ο άνθρωπος βρίσκει το αληθινό νόημα της ζωής του, μέσα στη σχέση του με τον Θεό και με τον συνάνθρωπο. Γι' αυτό δώστε αυτό το δώρο στα παιδιά και στα εγγόνια σας· το δώρο της Εκκλησίας και της ζωντανής σχέσης με τον Χριστό».

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο κ. Ιγνάτιος ευχήθηκε στον Προϊστάμενο του Ναού, π. Φιλοκτήμονα, με αφορμή την αυριανή ονομαστική του εορτή τονίζοντας ότι: «Τον γνώρισα από τα φοιτητικά του χρόνια, όταν ήρθα στο Βόλο. Εργάζεται κοντά στη Μητρόπολή μας και, όταν ήρθε η ώρα, εισήλθε στον Ιερό Κλήρο. Σήμερα διακονεί με αγάπη και πιστότητα τόσο στην ενορία του Αγίου Γεωργίου όσο και στη Μητρόπολή μας. Του ευχόμαστε υγεία, δύναμη και πολλά χρόνια». Ακολούθως τέλεσε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο για την ανάπαυση των ψυχών του Κωνσταντίνου και της Κερασίας, επισημαίνοντας ότι: «Ήρθα σήμερα για να τελέσουμε το μνημόσυνο των αγαπημένων παιδιών μας. Ξέρω ότι δεν μπορώ να προσφέρω πολλά, παρά μόνο την προσευχή και την παρουσία μου στους γονείς,

γιατί αυτός ο πόνος είναι πράγματι αβάστακτος. Ας ενώσουμε όμως όλοι τις προσευχές μας για την ανάπαυση των ψυχών τους και για παρηγοριά στις οικογένειές τους».

